

community

The New Apostolic Church around the world

02/2017/LT

Nauja krašto bažnyčia: Pietinė Afrika

Pamaldos Australijoje:
saugus inkaras

Redakcijos skiltis: atpažinti
Dievą ir Jo kūrinį

Bažnytinis mokymas:
nuodėmių atleidimas ir
apaštalų tarnystė

New Apostolic Church
International

Atpažinti Dievą ir Jo kūrinį

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

šių metų šūkis „Garbė Dievui, mūsų Tėvui“ apima tris užduotis, kurias ketiname įvykdyti 2017-aisiais. Dievo ir Jo kūrinio šlovės atpažinimas yra pati pradžia. Atpažinti Dievo šlovės mastą yra sudėtinga. Tačiau su Šventąja Dvasia mums įmanoma suvokti Dievo veikimą. – Ką reikia atpažinti?

Dievas sukūrė matomą pasaulį. Viskas ateina iš Jo. Jo valia yra visa ko ištakos. Pripažinkime Dievą kaip Kūrėją ir neabejokime Jo autoryste: „Ir jei žmonės stebino tų kūrinių galybę ir grožis, leiskite suvokti per juos, kaip daug galingesnis yra tas, kuris juos padarė. Juk iš kūrinių didingumo ir grožio panašiai suvokiamas ir jų Kūrėjas“ (Išminties 13,4-5).

Dievas sukūrė nematomą pasaulį. Be matomo, materialaus kūrinio, Dievas sukūrė ir dvasinį pasaulį. Šiam pasauliui priklauso gyvoji žmogaus siela. Dievas nutiesė kelią, kad žmogus galėtų sugrįžti pas Jį, į bendrystę su Juo. „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą“ (Jono 3,16). Tai yra kelias! Taip sako mums Šventoji Dvasia.

Dievas leidžia visiems žmonėms naudotis Jo kūriniais. Tačiau Jis yra ir išliks šio kūrinio savininku. Dievas taip pat rūpinasi, kad Jo kūrinys viskas vystytųsi toliau. Jis patikėjo savo matomą kūrinį mūsų – žmonių – atsakomybei:

„...ir valdykite ją [žemę]!“ (Pradžios 1,28). Mes norime sąmoningai elgtis su Dievo kūriniais ir atsakingai naudoti jo išteklius.

Trokštame atpažinti ir pripažinti Dievą kaip Kūrėją. Matomas ir nematomas kūrinys sukurtas visiems žmonėms. Šis atpažinimas yra atsipirties taškas šlovinimui bei dėkingumui, ir taip pat pagrindas tam, kad kalbėtume apie Dievą ir skelbtume Jo šlovę.

Šiuo požiūriu linkiu Jums puikių išvalgų dieviškosiose dimensijose.

Su nuoširdžiais linkėjimais, Jūsų

Jean-Luc Schneider

Beveik 1000 tikinčiųjų susirinko Perto koncertų salėje vyriausiojo apaštalo Schneider pamaldoms. Kiti 1300 išgyveno šias pamaldas savo bendruomenėse Australijoje transliacijos pagalba.

Nuotrauka: Australijos NAB

Saugus inkaras

Žydams 6, 19.20

“Ji (viltis) mums yra tarsi saugus ir tvirtas sielos inkaras, prasiskverbiantis pro uždangą vidun, kur už mus kaip pirmtakas įžengė Jėzus, tapęs amžiams vyriausiuoju kunigu Melchizedeko būdu.”

Mano mieli broliai ir seserys čia ir prisijungusiose bendruomenėse! Leiskite man, kad tapčiau kalbančia burna už mus visus ir padėkočiau chorui už jų pasirodymą. Labai sujaudino tai, kaip jūs sugiedojote giesmę „Viešpats yra mano šviesa“! Esu tikras, kad kiekvienas dvasioje giedojote, nes mūsų troškimas ir ne tik troškimas, o galima sakyti mūsų tvirta valia yra visiems laikams likti Viešpaties namuose.

Džiaugiamės būdami čia, Australijoje, ir galiu pasakyti, kad šį kartą nebuvo sunku mano brolius motyvuoti čia susirinkti. Visi buvo motyvuoti, nes tai vyko čia, Perte, ir kaip tikėjomės, šis krašto apaštalų susirinkimas buvo

palaima mums visiems, nes jis sustiprino mus tikėjime ir mes galėjome pastiprinti vieni kitus per bendrą maldą, per pasidalinimą tikėjimo išgyvenimais ir per bendrystės džiaugsmą. Tai iš tiesų buvo palaima, šias kelias dienas praleisti kartu; tai sustiprino mūsų tikėjimą ir vienybę.

Esu tikras, kad jūsų pasiruošimas šiai dienai atnešė jums palaimą. Daug dalykų darėte kartu, kartu meldėtės, o jei kartu dirbate ir kartu meldžiatės, tai visuomet susiję su palaima. Dabar norime visi kartu patirti mūsų dangiškojo Tėvo palaimą per Žodį ir malonę.

Galbūt buvote truputį nustebę, kai perskaičiau Biblijos Žodį. Šis Žodis, kaip ir daugelis minčių iš laiško žydams, yra sudėtingas, bet galiau jus užtikrinti: jis nėra jau taip sunkiai suvokiamas. Man atrodo, kad net aš jį supratau. Autorius kalba apie viltį ir lygina ją su inkaru. Manau čia, Perte, iškart suvokiate šį palyginimą. Kai laivas išmeta inkarą, tai inkaras nugrimzta į jūros dugną ir leidžia laivui įsitvirtinti, kad audros ir vėjai jo nenuneštų.

Šiame Žodyje reiškia, kad viltis yra „sielos inkaras“. Mes viliamės Dievu, viliamės Kristumi, ir ši viltis, šis inkaras neleidžia, kad mus nuneštų vėjai ir leidžia tvirtai likti savo vietoje – kaip ir giedojote, Viešpaties namuose.

Toliau sakoma, kad inkaras „prasiskverbiantis pro uždangą vidun“. Tai jau sudėtingiau, nes čia atsiranda dar vienas vaizdinys: uždanga šventykloje, kuri atskiria

nuo Švenčiausiojo; nuo ypatingos vietos, kur tuometiniu supratimu gyveno Dievas. Taigi tai reiškia, kad mūsų inkaras yra nuleistas ypatingoje vietoje: ten, kur gyvena Dievas. Mūsų viltis yra nuleidusi inkarą Dieve. Manau, kad taip reikia suvokti šį vaizdinį.

Dabar kyla klausimas: ko mes viliamės? Apie ką mes kalbame? Kai sakome, kad kažko viliamės, paprastai tai reiškia, kad kažko laukiame ir tikime, kad tai įvyks. Tai yra įprastas vilties apibrėžimas. Tikinčiųjų, krikščionių viltis reiškia daugiau: mes laukiame ir žinome, kad Dievas gali tai padaryti. Jis gali įgyvendinti dalykus, kurie žmonėms yra neįmanomi. Mes viliamės Dievu, mes išsakome Jam savo troškimus ir žinome, kad Jis gali juos išpildyti, jei tai bus Jo valioje. Tai yra krikščionišku tikėjimu paremta viltis; ji yra kitoje plotmėje ir yra kitos kokybės, nei viltis bendrąja prasme.

Mes tikimės, t.y., mes žvelgiame su pasitikėjimu ir viltimi į ateitį, nes tikime ir žinome, kad Dievas išpildys savo pažadą. Tai viltis, apie kurią čia kalbama, mūsų viltis.

Ką Dievas pažadėjo? Dievas žmogui pažadėjo amžiną gyvenimą, amžiną bendrystę su Juo. Tai yra esminis Dievo pažadas, Jo pirmas įsipareigojimas žmogui: aš tau padėsiu patekti į amžiną bendrystę su manimi. Tada mums Dievas dar kai ką pažadėjo. Jėzus pasakė: „Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš“ (Jono 14, 3). Kristaus sugrįžimo pažadas.

Dievas, kuriuo mes viliamės, yra ištikimas, Jis įvykdo ką yra pažadėjęs.

Vyriausiąjį apaštalą lydėjo 17 krašto apaštalų ir 7 krašto apaštalų padėjėjai. Su jais vyriausiasis apaštalas praleido kelias dienas krašto apaštalų rudens susirinkime.

Dievas žmonijai davė ir trečią pažadą: „Štai aš jau kuriu naują dangų ir naują žemę“ (Izaijo 65, 17). Ten, amžinojoje bendrystėje su Dievu, nebebus vietos blogiui, mirčiai ir kančiai. Tai yra pažadai, kuriuos Dievas davė žmonijai. Jei kalbame apie viltį, tai ją siejame su pažadais, kurių išsipildymu tikime. Tai mūsų viltis, ji yra įleidusi inkarą Dieve. Tai ne žmogaus pažadai, o Dievo išsipareigojimas. Mes žinome, kad Dievas yra tiesa. Biblija sako: „Neįmanoma, kad Dievas meluotų“ (Žydams 6, 18).

Viskas, ką Jis sako, yra tiesa. Dievas, kuriuo mes viliamės, yra ištikimas, Jis padaro tai, ką pažada. Tai yra užtikrinta, tvirta nuostata, Dievas laikosi savo žodžio. Jis yra visagalis, niekas negali Jam sutrukdyti padaryti tai, ką Jis yra numatęs. Jame nuleidome mūsų vilties inkarą.

Šiandienos Žodyje sakoma, kad mūsų pirmtakas pirmiau mūsų nužengė tenai. Man patinka šis vaizdinys. Aš nežinau, ar šiandien dar taip yra, bet anksčiau, kai didieji laivai negalėdavo priplaukti ir nuleisti inkaro tam skirtoje vietoje, inkarą pakraudavo į mažą valtį, kad ji galėtų priplaukti ir nuleisti inkarą ten, kur laivui būtų tvirčiausia. Tuo ir paremtas šis vaizdinys. Jėzus buvo pirmtakas, kuris kaip Prisikėlusysis, Pirmuonis įžengė į dangaus karalystę. Jis nuleido inkarą Dieve. Gražus vaizdinys, man jis patinka!

Jis atvėrė kelią. Jis viską padarė įmanomu ir pasakė: „Jei tu tikėsi, jei seksi manimi, galėsi būti prikeltas. Tu įgausi prisikėlusiojo kūną ir galėsi patekti į šią ypatingą vietą, kur yra Dievas, kur turėsi amžiną bendrystę su Juo. Aš tai pasiekiau ir tau padėsiu“ – tai žada Pirmtakas.

Ką Jis ten veikia? Jis meldžiasi už mus. Jis yra mūsų Užtarėjas, kuris pas Dievą, savo Tėvą, mus užtaria. Dėl šios priežasties mūsų viltis yra tokia tvirta ir stipri – ir ji yra nuleidusi inkarą Dieve – tame, kuris yra tiesa, kuris yra visagalis. Ten yra Jėzus, Pirmtakas, kuris nužengė prieš mus. Jis nutiesė kelią ir padarė visa tai įmanoma, Jis meldžiasi už mus. Su šia viltimi, šiuo tvirtu inkaru, niekada nepatirsime laivo sudužimo dvasine prasme.

Žinoma, mes negalime dar matyti to, ko viliamės. Biblija sako, kad viltis, kurią matome, yra jau nebe viltis. Ir toliau sakoma: „Bet jei turime viltį nematydami, tada laukiame ištvermingai“ (Romiečiams 8, 24.25). Mes negalime matyti to, ko viliamės, tačiau mes matome vilties poveikį mūsų kasdieniniame gyvenime. Tai yra labai konkretnu, tai akivaizdu.

Kartais patenkame į audrą, tada vėjas ir bangos mėto laivą tai į vieną, tai kitą pusę, tačiau stiprus, saugus inkaras laiko tvirtai ir didžiulė audra negali jo nuplėšti. Inkaras tvirtai

laiko vienoje vietoje. Nors laivas ir stipriai siūbuojamas, jis tvirtai lieka stovėti. Tai labai gražus pavyzdys mums.

Faktas, kad mes tikime, kad esame Dievo vaikai, kad turime viltį, neapsaugo mus nuo bangų, kurios mėto į visas puses. Mes esame purtomi pagundų, mes esame išbandomi, dažnai turime kentėti, kaip ir kiti žmonės, kurie yra netikintys. Tačiau mes turime stiprų ir saugų inkarą, mes žinome, kad šlovė, kurią Dievas trokšta mums suteikti, yra daug didesnė nei kančios, kurios šiandien mus paliečia. Kai kažkada būsime toje ypatingoje vietoje, nebegalvosime apie kančias, kurias turėjome iškęsti mūsų buvimo žemėje laiku. Tai yra stipri viltis. Žinoma, mes kenčiame, esame kaip ir laivas bangų mėtomas į visas puses, tačiau mūsų nenuneša tolyn nuo Dievo, nuo bendrystės su Juo. Viltis mus laiko.

Mes liekame ištikimi, nes žinome, kad tai, kas įvyks, bus daug didingiau ir svarbiau, nei tai, ką patiriame šiandien. Tai yra mūsų vilties inkaras, labai stiprus, labai tvirtas, saugus inkaras.

Būna ir toks laikas, kai audrų nėra. Čia Perte mėgavomės nuostabių vaizdų į jūrą, tylią, ramią, labai gražiu! Tačiau

net jei jūra yra rami, laivui reikia inkaro, kad srovė jo nenuneštų. Net jei niekas nevyksta, mums reikia vilties inkaro. Ne visada susiduriame su kančiomis, gyvename mums įprastą gyvenimą, būname užsiėmę kasdieniniais reikalais ir daug žmonių apskritai užmiršta, kad Dievas egzistuoja, jiems nereikia Jo, viskas sekasi gerai. Manau,

kad Australijoje yra daug tokių, kuriems gerai sekasi; jie yra sveiki, pasiturintys ir patenkinti, jiems nereikia kasdien Dievo melsti: „O, mielas Dieve, padėk!“ Viskas tvarkoje, jų gyvenimas teka ramia vaga.

Mes, Dievo vaikai, turime šį inkarą ir ilgimės amžinosios bendrystės su Dievu. Net jei mūsų gyvenime viskas yra tvarkoje, šis vilties inkaras laikys mus sąryšyje su Dievu ir Dievas mūsų neišvays. Trokštame matyti Viešpatį, trokštame turėti bendrystę su Juo, trokštame būti pas Jį.

Net jei Jėzus dar neatėjo, nieko dar neįvyko, tas ilgas laukimas mūsų nevargina. Mes liksime savo vietoje, Viešpaties namuose, nes mes Jo laukiame. Su pasitikėjimu žvelgiame į ateitį. Net jei viskas tvarkoje, nevyksta nieko blogo ir net jei laukimas ilgas iki Viešpaties sugrįžimo, mes liksime savo vietoje. Ten mus laiko inkaras.

Mes žvelgiame į ateitį su pasitikėjimu ir viltimi

Kartas nuo karto mes suvokiame savo silpnybes ir konstatuojame, kad iš tiesų esame nusidėjėliai. Užsibrėžiame daryti vienus ar kitus dalykus, bet nepadarome, nes esame silpni. Įžeidžiame vieną, įskaudiname kitą, padarome klaidų ir turime pripažinti, kad kartais prarandame drąsą ir galvojame: man nepavyks! Tada nuleidžiame rankas ir sakome: „Nėra prasmės, aš kitaip negaliu, tai ne man, esu per silpnas, esu nusidėjėlis!“ – Ne! Tu juk turi inkarą. Nepamiršk, jis yra pas Dievą. Jis meldžiasi už tave. Jis tavo Užtarėjas.

Vilkimės Kristaus malone! Net jei esame silpni, net jei esame vargšai nusidėjėliai, net jei padarėme baisius dalykus, tikimės malonės žinodami, kad mūsų Pirmtakas, Jėzus Kristus, jau yra ten. Jis meldžiasi už mus. Mes viliamės Jo malonės. Vilties inkaras apsaugo mus nuo to, kad Dievas mus atstums ir leidžia patikimai likti savo vietoje. Ar tai nenuostabu?

Kiekvienas iš mūsų, kiekvienas iš jūsų tarnauja Dievui tam tikru būdu. Ypač galvoju apie tarnybos brolius Naujojoje Zelandijoje ir jos kaimyninėse šalyse. Jie daug dirbo ir ne visada jiems sekėsi taip, kaip tikėjosi. Kartais yra labai sunku dirbti, tarnauti ir konstatuoti, kad nepasisekė, nepavyko nieko pakeisti.

Galiu jums pasakyti, kad mes visi patiriame piktojo galią, kuris nenori Dievo kūrinio vystymosi, Evangelijos skelbimo, Kristaus sugrįžimo skelbimo. Mes patiriame, koks galingas yra piktasis. Tai gali mus sustabdyti, tačiau mes įsisąmoninę, kad turime vilties inkarą, kuris yra išmestas saugioje vietoje, tvirtame pagrinde – Dieve.

Jėzus pažadėjo savo apaštalams, būti su jais iki galo. Jis pažadėjo, kad piktasis neįveiks Jo bažnyčios. Mes tikime Jo pažadais ir žinome, kad visagalis, ištikimas Dievas išpildys juos. Todėl nepasiduodame. Mes viliamės Kristumi, kaip sako Paulius. Dirbame toliau ir tarnaujame Viešpačiui žinodami, kad mūsų triūsas ne veltui (plg. 1. Korintiečiams 15, 58). Broliai, tai yra mūsų inkaras.

Ir paskutinis punktas. Paulius sako: „Džiaukitės viltyje“ (Romiečiams 12, 12). Viltis mums leidžia, būti džiaugsmingiems, net jei nėra tam akivaizdžios priežasties. Inkaras yra nematomas. Matomas tik jo poveikis: laivas yra nepajudinamas.

Viltis leidžia mums būti džiaugsmingiems vien jau dėl minties apie ateitį, su pasitikėjimu laukti to, kas įvyks. Mintis, apie buvimą kartu su Jėzumi, apie amžinąją bendrystę su Juo, apie dalinimąsi šlove, apie išpirkimą

Krašto apaštalo padėjėjas
Robert Nsamba (Zambija)

Krašto apaštalas Michael
Ehrich (Vokietija)

Krašto apaštalas Leonard
Richard Kolb (JAV)

Krašto apaštalas Noel E.
Barnes (Keiptaunas)

nuo kančių, nuo piktojo, nuo mirties; žinojimas, kad greitai būsime pas Jį, yra džiaugsmas, kurį jaučiame, net jei tam nėra akivaizdžios priežasties. Džiaugsmas viltyje – nuostabus sielos inkaras!

Pabaigai apie inkaro palyginimą: mes turime labai svarų inkarą viltyje, paremtoje Kristumi. Bet juk žinote, kad kapitonas nusprendžia, ar jis išmes inkarą į vandenį, ar ne. Tai jo valia. Jei jis inkaro neišmes, vėjas ir bangos laivą nuneš. Jei kapitonas neturi patirties arba nėra blaivaus proto, ir inkaro neišmes, laivą gali nunešti.

Tai priklauso nuo mūsų, ar mes įtvirtinsime savo inkarą Jėzuje Kristuje. Broliai ir seserys, prašau jūsų, nesulaikykite vilties inkaro! Kaip tai atrodytų? Nesunku paaiškinti: visuomet, kai Jėzus nebeužims pirmos vietos mūsų širdyse, inkaras bus sulaikytas ir mūsų siela bus pavojuje. Pasakysiu dar suprantamiau: jei mums yra svarbiau, kad Dievas išpildytų mūsų prašymus ir norus, nei Jo duotus pažadus, tai mes esame pavojuje.

Yra normalu ir natūralu, kad mes norime, jog Dievas atsakytų į mūsų pažadus bei suteiktų mums tai, ko prašome ar mielai norėtume. Tai taip pat yra dalis vilties Kristuje, nes Dievui nieko nėra neįmanomo. Bet jei tai tampa svarbiau už Jo pažadų išpildymą – paminėjome juos tris – tai pasidaro pavojinga.

Tai yra patarimas, kurį duoda Šventoji Dvasia. Mielas Dievo vaike, nesulaikyk vilties inkaro. Mūsų viltis yra patikima, ji paremta Dievu. Jis yra visagalis, Jis yra ištikimas, Jis išpildys savo pažadus, padovanos amžinąjį gyvenimą, atsiųs Jėzų

Kristų, kad mus pasiimtų ir sukurtų naują dangų bei naują žemę, kur visiems tiems, kurie tiki Kristumi, nebebus kančių, nebebus mirties. Tai Jo pažadas, kurį Jis išpildys.

Mes turime šį pažadą, todėl išliekame tvirti net tik audroje, bet ir tada, kai yra ramu ir kai Kristaus sugrįžimo laukimas išsiūšia. Net jei esame silpni, viliamės Dievo malonės. Net jei mums nesiseka ir jaučiame piktojo galią, toliau tarnaujame Viešpačiui žinodami, kad Jis yra kartu su apaštalais. Jis laikysis išganymo pažado ir mūsų triūsas nebus veltui. Jei dirbsime Viešpačiui vienoje dvasioje, Jis mus laimins. Ši viltis pripildo mus džiaugsmu.

ESMINĖS MINTYS

Dievas pažadėjo mums suteikti amžinąjį gyvenimą ir atsiųsti savo Sūnų mūsų pasiimti. Mes su pasitikėjimu ir kantrybe laukiame Jo pažado įgyvendinimo. Ši viltis leidžia mums išlikti ištikimiams Viešpačiui, kas beatsitiktų.

| Meilė, paguoda ir naujas gyvenimas

Labai sena žinia, kuri vis dar labai aktuali. Biblijos Žodis, kuris dažniau skamba giesmių tekstuose. Ir malda, kuri seniai jau išklaudyta: apie „tyrą širdį“ ir „ištikimą Dvasią“ psalmėse aiškina vyriausiojo apaštalo pamaldos.

Apie 25.000 dalyvių –gyvai arba transliacijos vietose – išgyveno pamaldas 2016 metų rugsėjo 18 dieną Menchengladbacho mieste (Vokietija).

Kūrėjas

„Kodėl dar ir šiandien reikia to melsti?“, – skambėjo klausimas: „Iš tiesų šią maldą Dievas jau išgirdo.“ Kaip atsakymą vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider pirmiausia pateikė vieną nuorodą: psalmė žodžiais „kurk manyje, Dieve“ skelbia išganymą, kad Kūrėjas veikia. Taigi: „Pažvelkime į Dievo kūrybą.“

Ne tik tai, „kad Jėzus Kristus atnešė Evangeliją, kad Jis atidavė savo gyvybę ir atnešė auką“. Dievas pasirūpino dar ir tuo, kad ši Žinia ir Krikštas, nuplaunantis pirmąją nuodėmę, gyvuotų tūkstančius metų– „nepaisant karų, neteisbių ir visų žmogiškų neatitikimų“.

Širdis

„Dievas padovanojo naują širdį“, – sakė vyriausiasis apaštalas. Senajame Testamente buvo svarbu vykdyti įstatymą. Su Jėzumi Kristumi „akmeninė širdis – įstatymai ant akmens plokštelių – buvo pakeista meilės motyvacija.“ Dievas „nebaudžia, Jis myli žmones ir leidžia jiems vėl ir vėl tai patirti.“

„Dievas sukūrė galimybę, išvalyti mūsų širdį nuo kasdieninių nuodėmių. – Mes turime malonę, galima sakyti šansą, pradėti viską iš naujo lyg nieko nebūtų įvykę.“ Iš vienos pusės nuodėmių atleidimo paskelbimas, iš kitos – Jo valios paskelbimas: „Dievas pasirūpino tuo, kad klausytumės Jo Žodžio ir pagal jį elgtumės.“

Dvasia

„Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią ir nuo pirmųjų Sekminių ji visuomet šalia, visuomet darbuojasi žemėje. Ji nepalieka žemės, žmonių taip pat“, – pabrėžė bažnyčios vadovas. „Šventoji Dvasia nuolat yra su mumis, ji visuomet turi patarimą, gali paguosti ir nurodo į Jėzų Kristų.“

„Atnaujintą, ištikimą Dvasią“ – tai nurodo ne tik pasiuntimą, bet ir Šventosios Dvasios dovaną: „Tai taip pat yra Kūrėjo

kūrybos aktas, Jis suteikė mums naują gyvenimą. Šventojo Paženklino metu mes priėmėme tą naują gyvenimą. Ji yra stiprybės Dvasia, kuri vėl ir vėl suteikia jėgų, įveikti senąją būtybę.“

Atsakymas

„Ar įžvelgiame? Tai yra Dievo kūryba. Jis išgirdo anuomet tikinčiojo maldą“, – aiškino vyriausiasis apaštalas. „Kodėl dar ir šiandien reikia to melsti?“ Jo atsakymas: „Todėl, kad tuo mes galime tiek daug išsakyti.“

Iš vienos pusės „trokštame padėkoti Dievui už Jo išganančią kūrybą“. Iš kitos pusės „išreiškiame tuo ir savo poreikį“. Taigi, teskamba malda: „Viešpatie, padovanok savo malonę, išvalyk mane, suteik savo Žodį bei atleidimą ir padėk man: trokštu tapti nauja būtybe Kristuje. Padėk man, be Tavęs tai neįmanoma.“

700 tikinčiųjų atvyko į pamaldas miesto halėje Rheydt. Pamaldos buvo transliuojamos Šiaurės Reino-Vestfalijos bendruomenėms, taip pat krašto bažnyčios kuruojamoms bendruomenėms.

Nuotrauka: Frank Schült

Džiaugsmingai laukiame krašto apaštalo pamaldų

Mūsų krašto apaštalas Rainer Storck balandžio 29 d. Šiauliuose laikys pamaldas tarnybos broliams ir tarnybos broliams poilsyje su žmonomis bei našlėmis. Sekmadienį, balandžio 30 d., krašto apaštalas laikys pamaldas Rygoje.

ir Šiaulių NAB bendruomenių. Krašto apaštalo R. Storck pamaldose Šiauliuose skambės 14 giesmių, o Rygoje – 16 giesmių latvių, lietuvių ir vokiečių kalbomis, kurias giedos ir vokalinis ansamblis iš Latvijos.

Šiems džiugiems susitikimams pradėjo ruoštis ir mūsų tikėjimo broliai ir seserys Lietuvoje bei Latvijoje. Projektinio choro vadovė Asta Kolakauskienė pakvietė į pirmąją repeticiją Klaipėdos bažnyčioje. Repeticijoje dalyvavo 30 choristų iš Klaipėdos, Šilutės, Kretingos, Panevėžio, Kauno

Lietuvos NAB bendruomenių
atstovai susitikime Kauno
bažnyčioje

LNAB bendruomenių atstovų susitikimas Kaune

Kauno bažnyčioje sausio 14 d. susirinko visų Lietuvos NAB bendruomenių atstovai, jų buvo 34. Susitikimo tikslas buvo aptarti mūsų siekį tapti valstybės pripažinta religine bendrija. Valstybės pripažinimas reiškia, kad valstybė palaiko religinės bendrijos kultūrinį, dvasinį ir socialinį palikimą. Vyskupas A. Strelčiūnas papasakojo, kaip sekėsi to siekti iki šiol.

Konstitucijoje pripažįstamos tradicinės bažnyčios ir religinės organizacijos, taip pat kitos bažnyčios ir religinės organizacijos, jeigu jos turi visuomenės paramą, o jų mokymas ir apeigos neprieštaruja įstatymams bei dorai. Šiame įstatyme nustatyta, kad kitos (netradicinės) religinės bendrijos gali pretenduoti į valstybės pripažintos religinės bendrijos statusą praėjus 25 metams nuo jų pirminės registracijos Lietuvos Respublikoje. Pirminis įregistravimas laikomas įvykiu, jei religinė bendruomenė teisėtai veikė (buvo įregistruota) Lietuvoje po 1918 m. vasario 16 d.

Lietuvos Naujoji apaštalų bažnyčia, 1992 m. vasario mėn. 14 d. įteisinta Lietuvos Respublikos vyriausybės potvarkiu Nr.166-p, yra betarpiška Naujosios apaštalų bažnyčios tąsa, kuri jau XX a. pradžioje veikė Lietuvos teritorijoje. Lietuvos Tarybai 1918 m. vasario 16 d. paskelbus nepriklausomybės aktą ir 1923 m. prie Lietuvos prijungus Klaipėdos kraštą, Lietuvos teritorijoje Naujosios apaštalų bažnyčios bendruomenės veikė: Klaipėdoje, Šilutėje, Priekulėje, Sauguose, Vištytyje, Kybartuose, Drastinėnuose, Palaičiuose. 1925 m. balandžio 4 d. Vilkaviškio apskrities viršininko raštinės „draugijų rejestre“ Nr.18 buvo įregistruoti „Naujosios Apaštalų Tikybos Draugijos Kybartų parapijos įstatai“, o 1930 m. gruodžio 30 d. šiai draugijai prašant Kybartuose burmistras patvirtino „Naujosios Apaštalų Tikybos bažnyčios įstatus“. Naujoji Apaštalų Tikybos bažnyčia, veikusi Kybartuose, 1931 m. balandžio 9 d. buvo oficialiai įteisinta tuometinės Lietuvos vyriausybės nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai yra akivaizdu, kad Lietuvos NAB gali pretenduoti į valstybės pripažintos religinės bendrijos statusą, nes nuo pirminės registracijos Lietuvos Respublikoje praėjo 25 metai.

Viso tikinčiųjų yra virš 3000. Bendrija dalyvauja visuomenės gyvenime, užsiima labdaringa veikla, teikia paramą gydymo ir švietimo įstaigoms, vaikų globos namams, yra sėkmingai prigijusių kultūrinių projektų dalyvė, kaip pvz., Šilutės rajone jau devynerius metus iš eilės rengiamas rajono jaunimo sakralinių giesmių festivalis „Teskamba giesmės“, eilę metų remia Baroko operos teatrą Vilniuje. LNAB 2009 metų spalio mėnesį kreipėsi į Lietuvos Respublikos Seimą dėl valstybės pripažintos religinės bendrijos statuso suteikimo. LR Teisingumo ministerija Lietuvos Respublikos Seimo žmogaus teisių komitetui 2015 metų pavasarį pateikė teigiamą išvadą dėl LNAB siekio tapti valstybės pripažinta religine bendrija. LR Seimo žmogaus teisių komiteto posėdyje buvo išklaustyti Lietuvos NAB atstovų paaiškinimai.

2015 m. gegužės 19 d. Lietuvos Respublikos Seimo posėdyje buvo svarstyta Seimo nutarimo dėl valstybės pripažinimo suteikimo Lietuvos NAB projektas. Balsavimo metu už nutarimo priėmimą balsavo 46, prieš –2, susilaikė 22. Taigi, šiam nutarimui buvo pritarta, tačiau, nepaisant pirminio balsavimo rezultatų, po šio svarstymo LR Seimas Lietuvos NAB prašymo daugiau nebesprendė.

LNAB bendruomenių atstovų susitikime Kaune buvo nuspręsta surinkti po vyskupo sukurtu laišku LR Seimo nariams bažnyčios tikinčiųjų ir ją palaikančiųjų parašus.

Projektinio choro dalyviai

JĖZUS LAIMINA VAIKUS

(MATO 18,19)

Vieną dieną žmonės atveda savo vaikus pas Jėzų. Jie nori, kad Jėzus juos palaimintų.

Mokiniai bando neprileisti vaikų prie Jėzaus. Jie galvoja, kad Jėzui vaikai trukdys. Jie mano, kad Jėzui vaikai trukdys, nes nežino, kad Jėzus myli vaikus.

Jėzus mato, kad mokiniai nori vaikus sulaikyti. Jėzus taria: „Leiskite mažutėlius ir nedrauskite jiems ateiti pas mane, nes tokių yra dangaus karalystė.“

Tuomet Jis uždeda ant jų rankas ir palaimina.

Kitą kartą mokiniai nori sužinoti iš Jėzaus, kas yra didžiausias dangaus karalystėje.

Tada Jėzus pasikviečia vaikutį, pastato tarp jų ir taria: „Jeigu neatsiversite ir nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę. Taigi kas pasidarys mažas, kaip šis vaikelis, tas

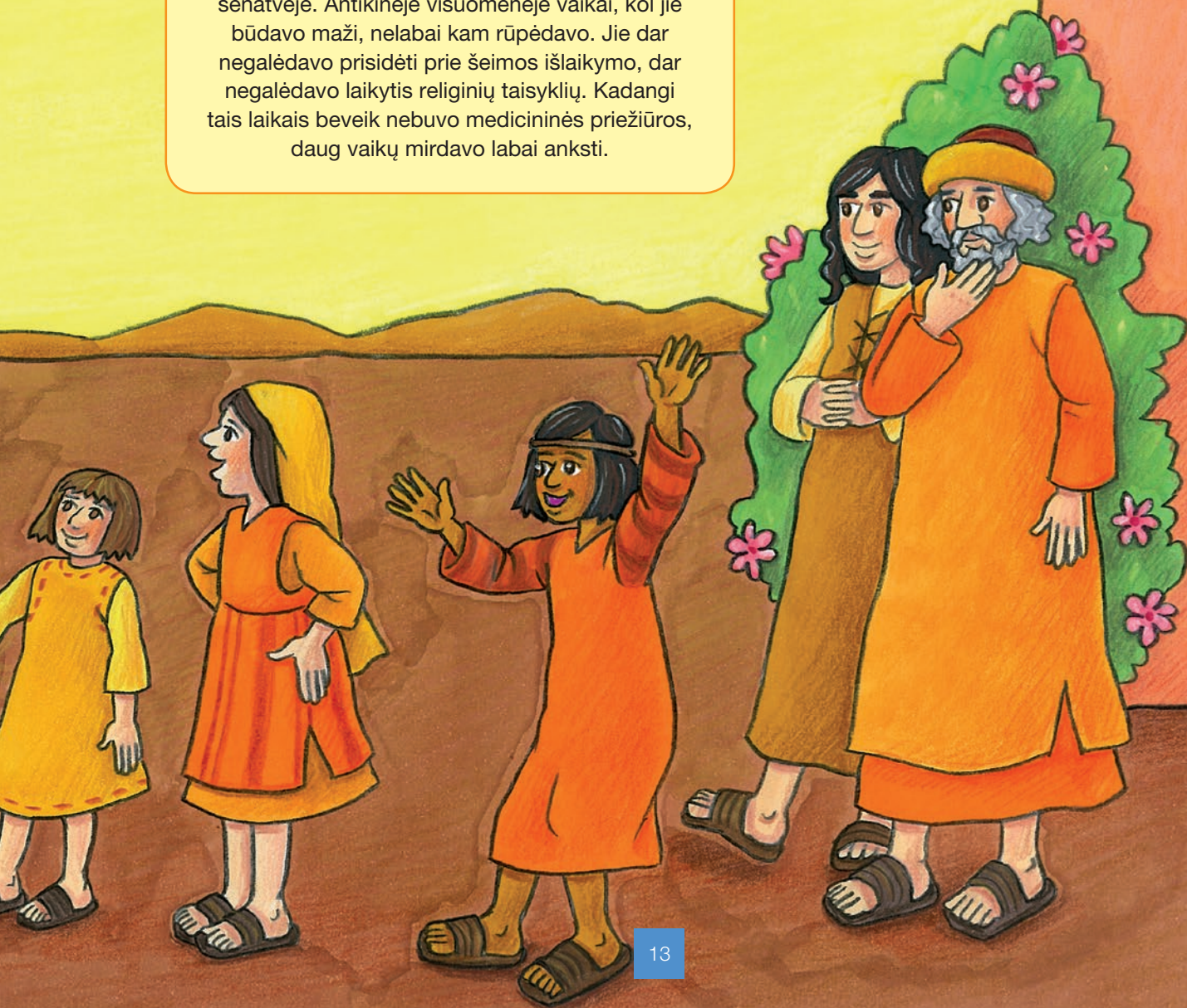
bus didžiausias dangaus karalystēje.“

Toliau Jēzus kalba: „Kas priima tokj vaikelj dēl manēs, tas mane priima. O kas papiktintu vienā iš šitū mažutēliu, kurie mane tiki, tam būtu geriau, kad asilo sukamū girnū akmuo būtu užkabintas jam ant kaklo ir jis

būtu paskandintas jūros gelmēje.

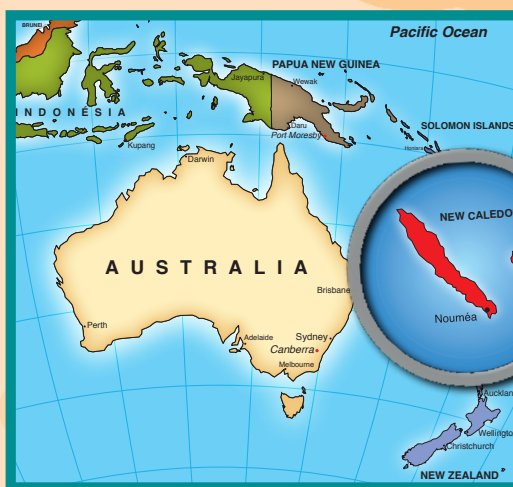
Žiūrēkite, kad nepaniekintumēte nē vieno iš šitū mažutēliu, nes, sakau jums, ju angelai danguje visuomet regi mano dangiškojo Tēvo veidā.“

Biblijiniais laikais palikuonys būdavo labai svarbūs, nes jie turēdavo prižiūrēti savo tėvus senatvėje. Antikinėje visuomenėje vaikai, kol jie būdavo maži, nelabai kam rūpēdavo. Jie dar negalēdavo prisidēti prie šeimos išlaikymo, dar negalēdavo laikytis religiniū taisykliū. Kadangi tais laikais beveik nebuvo medicininēs priežiūros, daug vaikū mirdavo labai anksti.

SVEČIUOSE PAS GVENDOLYNĖ, LE MONT-DORE MIESTE (NAUJOJI KALDONIJA)

Tikriausiai daugelis iš jūsų dar niekada nesate girdėję apie šią salų grupę: jei pažvelgtumėte į gaublį, pamatytumėte Naująją Kaledoniją dešiniau nuo Australijos. Džeimsas Kukas, didysis anglų keliautojas tyrinėtojas, atrado šią salą 1774 metais.

Ketvirtadalis viso pasaulio nikelio išteklių randami Naujojoje Kaledonijoje. Nikelis yra rūda, kuri naudojama nerūdijančio plieno gamybai. Iš jo gaminamos, pavyzdžiui, kriauklės, jo galima rasti skalbimo mašinose, motoruose, stalo įrankiuose bei papuošaluose. Nikelis neleidžia metalui rūdyti. Mano tėtis dirba didelėje nikelio kasykloje.

Naujojoje Kaledonijoje gyvena toks paukštis, kurį galima sutikti tik čia: tai kagu. Jis negali skristi, tačiau gali loti kaip šuo. Atrodo labai juokingai.

Pristatysiu jums savo šeimą: mano mama Linda, tėtis Richardas ir brolis Kendivay. Jam yra dvylika metų ir jis kartu su manimi lanko sekmadieninę mokyklėlę. Už mūsų stovi sekmadieninės mokyklėlės mokytojas.

Čia yra mūsų klasiškai sekmadieninėje mokyklėlėje.

Mes gyvename name Le Mont-Dore (= Auksiniame kalne). Toks yra miesto pavadinimas, nes seniau čia žemėje rasdavo aukso.

Le Mont-Doras yra 30 kilometrų į pietus nuo sostinės Numėjos. Sekmadieniais važiuojame ten į bažnyčią apie 45 minutes (žiūrėti rodyklę).

Neseniai mus aplankė tarnybos broliai iš Prancūzijos ir aš jiems priskyniau greipfrutų. Ar matote mane už greipfruto medžio šakų?

Aš mielai rūpinuosi gyvūnais, turiu šunį, katę ir ožką.

Aš labai daug valgau, nors taip neatrodau. Mane visada galima sutikti ten, kur yra geras maistas. Ši nuotrauka daryta derliaus padėkos dieną bendrų pietų bažnyčioje metu.

2015 metais mus aplankė vyriausiasis apaštalas, mes vaikai pasitikome jį prie bažnyčios su giesme. Mūsų širdys plakė labai stipriai, bet buvo ir labai šaunu jį pamatyti.

Nuotrauka: © maryd - Fotolia.com

Nuodėmių atleidimas – būtinybė ir poveikis

Nuodėmių atleidimas: jis leidžia betarpiškai patirti Dievo malonę. Tačiau: kaip jį pelnyti? Ir kaip jis veikia? – Mintys iš vyriausiojo apaštalo Jean-Luc Schneider mokomojo teksto. Jis rašo:

Tikėjimas nuodėmių atleidimu (dar vadinamu „išteisinimu“) yra pagrindinis krikščioniško tikėjimo elementas: nuodėmių atleidimas aiškiai minimas senosios bažnyčios tikėjimo išpažinime – taigi, apaštalų ir Nikėjos-Konstantinopolio išpažinime (Katekizmas klausimuose ir atsakymuose, 2 skyrius) – ir taip pat trečiajame mūsų tikėjimo išpažinimo straipsnyje.

Vienintelis ir vis pasikartojantis

Nuodėmių atleidimo galimybė atsirado per Kristaus auką. Esminis išlaisvinimas iš nuodėmės užvaldymo įvyksta Šventojo Krikšto metu, kai nuplaunama pirmoji

nuodėmė. Kiekvienų pamaldų metu apaštalas arba jo įgaliotas tarnybos brolis Jėzaus vardu skelbia nuodėmių atleidimą. Jei tai priimama su tikinčia širdimi, asmeninės nuodėmės ir kaltė prieš Dievą galiausiai išnyksta. Tačiau Krikštas vandeniu ar nuodėmių atleidimas neišlaisvina nuo polinkio į nuodėmę (konkupiscencija). Vos tik išsilaisvinę nuo aktualių nuodėmių, mes ir vėl nusidedame, nepaisant visų pastangų.

Pasiruošimas išteisinimui

Kad pelnytume nuodėmių atleidimą, reikia intensyviai tam ruoštis. Mes turime

- užsiimti nuodugniu savęs patikrinimu ir sąmoningai pripažinti savo klaidas.
- išpažinti mūsų nuodėmes prieš Dievą. Tai reiškia, pripažinti ne tik mūsų klaidas, bet ir kaltes.
- gailėtis. Taigi, mes norime išreikšti mūsų pasiryžimą tapti geresniais.
- pasiryžti eiti susitaikymo su savo artimuoju keliu.

Jei taip elgsimės, neabejotinai eisime link mūsų išganymo.

Ramybė su Dievu

Kai skelbiamas išteisinimas, išnyksta ne tik mūsų nuodėmės, bet tuo pat metu mums dovanojama Prisikėlusiojo ramybė:

- Viešpats mums patvirtina, kad nepaisant nuodėmių, Jis mūsų neatstums ir Jo meilė mums nepasikeis.
- Jėzus Kristus mums primena, kad Jis įveikė piktaį. Nors šėtonas ir gali mus priversti suklupti, bet jis negali atskirti nuo Dievo meilės.
- Mes išdrįstame pradėti viską iš naujo.

Artumas Dievo vaikų tarpe

Be to, nuodėmių atleidimas pasitarnauja Dievo vaikų suartėjimui ir stiprina Viešpaties taip trokštamą vienybę:

- Maldoje „Tėve mūsų“ prieš nuodėmių atleidimą bendruomenė pripažįsta savo nuodėmes – kiekvienas iš mūsų viešai pripažįstame savo klaidas ir išpažįstame, kad nesame geresni už mūsų artimąjį.
- Šis bendras išpažinimas yra susijęs su prašymu: „gelbėk mus nuo pikto“ – toks prašymas pabrėžia bendruomenės solidarumą kovoje prieš nuodėmę: „Tad išpažinkite vieni kitiems nuodėmes ir melskitės vieni už kitus, kad atgautumėte sveikatą“ (Jokūbo 5,16).
- Išteisinimas skelbiamas visiems – kiekvienas gali išgirsti atleidimą, kuris skelbiamas ir kitiems, bei juo džiaugtis.

Verti Šventosios Vakarienės

Nuodėmių atleidimo prasmė kyla iš jo betarpiškos sąsajos su Šventosios Vakarienės šventimu. Švęsti Šventąją Vakarienę

esant vertu jos, yra būtina sąlyga norint gyventi Kristuje. Norint pelnytai priimti Šventąją Vakarienę, nuodėmių atleidimas yra būtinas dėl keleto priežasčių:

- Mes turime būti švarūs, kad galėtume turėti su Jėzumi Kristumi sakramentinę bendrystę.
- Dalyvavimas Šventojoje Vakarienėje yra skirtas tik pakrikštytiesiems: tiems, kurie stengiasi atsilaikyti piktajam ir seka Kristumi. Su atgaila priimdami nuodėmių atleidimą, mes parodome, kad esame tvirtai apsisprendę – nepaisant visų mūsų trūkumų – laikytis pažado, kurį davėme per Krikštą. (Krikštijant vaikus, šį pažadą – tikėti Jėzumi Kristumi ir gyventi pagal Evangeliją – duoda tėvai, o vėliau Konfirmacijos įžadu užtvirtina ir jaunieji krikščionys.)
- Šventosios Vakarienės metu bendruomenė komunikuoja tarpusavyje („Komunija“ yra bendrystė su Kristumi ir tikinčiųjų bendrystė tarpusavyje). Tikroji bendrystė yra įmanoma tik tuo atveju, jei atleidžiame vieni kitiems.

Nors nuodėmių atleidimas nėra sakramentas, tačiau jis yra labai svarbus mūsų pasiruošimui, pelnytai priimti Šventąją Vakarienę ir pasiruošti Viešpaties sugrįžimui.

Nors nuodėmių atleidimas nėra sakramentas, tačiau jis yra labai svarbus mūsų pasiruošimui, pelnytai priimti Šventąją Vakarienę ir pasiruošti Viešpaties sugrįžimui.

Nuotrauka: Marcel Felde

Nuodėmių atleidimas ir apaštalų tarnystė

Nuodėmių atleidimas be apaštalų tarnystės – ar tai įmanoma? Ateityje: žinoma. Šiandien: ne – rašo vyriausiasis apaštalas. Svarbiausia: tarnystės įgaliojimas suteikia tikintiesiems užtikrintumą.

Po prisikėlimo Jėzus Kristus suteikė savo mokiniams įgaliojimą, Jo vardu skelbti nuodėmių atleidimą: „Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu. [...] Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos; o kam sulaikysite, – sulaikytos“ (Jono 20, 21.23). Katekizmas aiškina, kaip suprasti šią biblijinę nuorodą: „Apaštalų tarnystės užduotis yra, [...] atsakingai skelbti žmonėms nuodėmių atleidimą kaip Jėzaus Kristaus aukos nuopelną“ (Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmas (NABK) 2.4.4).

Iš tikėjimo straipsnių

Dviejuose tikėjimo straipsniuose minimas mūsų išpažinimas, jog tikime nuodėmių atleidimu ir apaštalų pavedimu.

Trečiajame tikėjimo straipsnyje minimas atleidimas įvardijamas kaip Dievo veiksmas: tik Dievas trijuose

asmenyse, gali panaikinti nuodėmes ir tai gali padaryti bet kuriuo metu. Jėzus, Dievo Sūnus, apie save yra sakęs, kad turi galių atleisti nuodėmes (plg. Morkaus 2, 10) ir tai galėjo daryti net ir prieš auką ant kryžiaus. Ketvirtasis tikėjimo straipsnis detalizuoja Jėzaus veikimą bažnyčioje. Kristaus bažnyčioje Krikšto malonę gali priimti tie, kurie tiki Jėzumi Kristumi, Atpirkėju, ir tokiu būdu jiems gali būti nuplauta pirmoji nuodėmė. Bažnyčioje apaštalai turi pavedimą, atsakingai skelbti nuodėmių atleidimą.

Be automatizmo

Apaštalas skelbia atleidimą, bet Dievas yra tas, kuris atleidžia. Nuodėmių atleidimo atžvilgiu įgaliojimas apaštalam nevyksta automatiškai, nes nuodėmių atleidimo skelbimas per apaštalą nėra pakankamas, kad nuodėmė būtų nuplauta. Atleidimas tik tuomet yra veiksmingas, jei nusidėjėlis yra pasiruošęs atgailai ir atleidžia kitam.

Nusidėjėlis bus tikras tuo, kad gaus nuodėmių atleidimą, jei pasitikės apaštalu tarnystės autoritetu.

Apaštalai veikia kaip Kristaus pasiuntiniai: per juos Jėzus Kristus pats skelbia tikinčiajam išteisinimą. Apaštalu skelbiamas atleidimas yra autoritetingas, nepriklausantis nuo žmonių nuosprendžio ar pritarimo. Nusidėjėlis gali gauti atleidimą iš Dievo, net jei žmonės jį ir toliau kaltina.

Be apaštalu tarnystės?

Ar apaštalamis patikėtas nuodėmių atleidimo įgaliojimas panaikina bet kokią galimybę, gauti nuodėmių atleidimą be apaštalu tarnystės?

Pirmiausia prisiminkime, kad apaštalu pavedimas yra ribotas laiko atžvilgiu, ypač kad jo paskirtis yra skelbti apie Kristaus sugrįžimą ir ruošti tikinčiuosius šiam įvykiui. Viešpaties sugrįžimo dieną prisikels gyvieji ir mirusieji, kurie bus pasiruošę Jo atėjimui. Jie įgaus pašlovintą kūną ir įeis į amžinąją bendrystę su Dievu.

Jiems bus būtinas ir nuodėmių atleidimas, kad jie galėtų būti pas Dievą. Šis atleidimas bus skelbiamas nebe apaštalu, o bus suteiktas tiesiogiai Dievo. Tas pats galios ir kankiniams, kurie prisikels po didžio sielvarto. Paskutiniojo teismo dieną pats Dievas bus tas, kuris padovanos malonę tiems, kurie galės patekti į Naująjį Kūrinių.

Tuo mūsų tikėjimo mokymas aiškiai įvardija galimybę, ir po apaštalu tarnystės veikimo žemėje gauti nuodėmių atleidimą. Mūsų katekizme apie laiką, iki kol baigs veikti apaštalu tarnystė, yra sakoma, jog galima įsivaizduoti, „... kad Dievas ir šiuo laiku tikintįjį sutiks su atleidimo malone“ (NABK 6.4.2.2).

Tarnystės įgaliojimas suteikia užtikrintumą

Kaip yra mūsų laikais? Katekizmas kalba apie esminę tiesą: „Dievas [gali] savo visagalybe [...] atleisti nuodėmes visuomet“ (NABK 12.1.8.1). Tokiu būdu negalima eliminuoti galimybės, jog nuodėmės bus atleistos ir be apaštalo ar jo paskirto įgaliotojo dalyvavimo.

Todėl negalime tvirtinti, kad Dievas šiandien tikinčiajam nesuteiks nuodėmių atleidimo, jei jis netiki Naujojoje apaštalu bažnyčioje veikiančiu apaštalu. Dievas gali atleisti

nuodėmes nepriklausomai nuo tarnystės ar bažnyčios! Tačiau tik tie, kurie nuodėmių atleidimą gavo per apaštalu tarnystės skelbiamą Žodį, gali būti tikri, kad jiems nuodėmės iš tiesų bus atleistos.

Leisti atpažinti poveikį

Praeityje apaštalu tarnystės reikšmė kartais būdavo įžvelgiama tik įgaliojime atleisti nuodėmes. Toks požiūris atsirado dėl manymo, kad be apaštalu tarnystės nuodėmių atleidimas yra neįmanomas. Tuo laiku buvo pabrėžiamas nuodėmių atleidimas; Šventoji Vakarienė buvo tik kaip išteisinimo priedas, taip sakant tam tikras nuodėmių atleidimo patvirtinimas ar suteikimas. Šiandien Šventąją Vakarienę suvokiame kaip centrinį pamaldų įvykį, o nuodėmių atleidimą kaip neišvengiamą sąlygą Šventosios Vakarienės šventimui. Mes tikime, kad Šventoji Vakarienė yra svarbi Viešpaties sugrįžimo pasiruošimui, ir kad šio sakramento suteikimas patikėtas apaštalamis.

Kaip Dievo vaikai mes turime užduotį, atkreipti žmonių dėmesį į gyvųjų apaštalu veikimą. Tai galime daryti tik tuomet, jei esame apaštalu tarnystės „laiškas“, atpažintas ir skaitomas žmonių (plg. 2. Korintiečiams 3, 2). Kiekviename iš mūsų ir mūsų bendruomenėse turi būti atpažįstamas apaštalu tarnystės poveikis!

Taip pat liudykime, kad apaštalai turi įgaliojimą skelbti nuodėmių atleidimą! Parodykime, kad Naujosios apaštalu bažnyčios krikščionys

- turi drąsos suabejoti savimi, ir yra pasiryžę pasikeisti.
- yra pasiruošę atleisti ir susitaikyti.
- rūpinasi tarpusavio vienybe.

Tokia nuostata atneš mums Dievo palaimą ir paskatins mūsų aplinkinius labiau domėtis apaštalu tarnyste.

Apžvalga

- 02.04.2017 Buenos Airēs/Argentina
- 05.04.2017 Mendoza/Argentina
- 08.04.2017 Panama/Panama
- 09.04.2017 Panama/Panama
- 14.04.2017 Vintertūras/Šveicarija
- 16.04.2017 Marburgas/Vokietija
- 14.05.2017 Tiling/Filipinai
- 18.05.2017 Lampungas Sumatra/Indonezija
- 21.05.2017 Džakarta/Indonezija
- 28.05.2017 Joachimstalis/Vokietija
- 04.06.2017 Viena/Austrija
- 11.06.2017 Čikaga/JAV
- 18.06.2017 Frankfurtas/Vokietija
- 25.06.2017 Cetrinē Zambezi/Zambija
- 27.06.2017 Mansa/Zambija
- 30.06.2017 Thika/Kenija

New Apostolic Church
International

